

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 12 năm 2010

Số 7

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hạnh đức của người tu là gì ?
- 2) Những người đứng ra tổ chức Đại Hội cần có hạnh đức hay không ?
- 3) Muốn tu cho có trật tự thì phải làm sao ?
- 4) Người tu mà còn trách người khác thì sao ?
- 5) Bé đi xe một đêm dài đến hai giờ khuya mới đến nhà, Bé có mệt không ?
- 6) Mặt đất này số người càng ngày càng đông, mưu lợi giành ăn cho đến lúc nào mới yên ?
- 7) Khả năng mãnh lực của đồng tiền lôi cuốn mọi người tại mặt đất là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 21 tháng 04 năm 1992 1) Hỏi : Hạnh đức của người tu là gì ? Đáp : Thừa, sự quyết tâm tu sửa của hành giả sau khi kích động và phản động của tình đời, nhưng hành giả cương quyết một đường tu học, nhiên hậu mới tạo được hạnh phúc đức tràn đầy trong tâm thức hướng về con đường cứu độ quần sanh.	Ngày 21 tháng 04 năm 1992 2) Hỏi : Những người đứng ra tổ chức Đại Hội cần có hạnh đức hay không ? Đáp : Thừa, rất cần có hạnh đức tu học, thì Bề Trên mới ban chiếu cho một ý lực mạnh mẽ thăng hoa hướng thượng, thì tổ chức sẽ được tốt đẹp, Trời Phật luôn luôn giáng độ cho chúng sanh cộng hưởng vào giây phút cuối cùng của một tổ chức, nhiên hậu mới có cơ hội xét được lập trường tu học của mỗi hành giả. Cho nên Vô Vi luôn luôn bị trở ngại trong lúc ban đầu, nhưng rốt cuộc lại được sự thành tựu ở về sau. Thấy dễ mà khó, thấy khó mà dễ, tùy duyên mà phát triển thôi. Kệ: Do tâm minh giải tự phục hồi Ý chí hành thông tự đắp bồi Duyên đẹp tâm lành thay tận độ Cảm thông Trời Phật tiền từ hồi.
Ngày 22 tháng 04 năm 1992 3) Hỏi : Muốn tu cho có trật tự thì phải làm sao ? Đáp : Thừa, muốn tu cho có trật tự thì phải vun bồi ý chí trước hết, thật sự hướng tâm về con đường giải thoát, tức là phần hồn phải luôn luôn nhớ ghi quê xưa chôn cũ, tức là cõi thiên đàng bất diệt, hướng về nền tiến hóa vô sanh, ý lực sẽ được vun bồi càng ngày càng mạnh thêm. Mỗi giờ tham thiền là một cuộc thay đổi nhẹ nhàng của tâm linh, dần dần bớt ham thích chuyện đời, thì mới cấy được phúc điền trong nội tâm, quên đi sự mê chấp, tâm hồn phẳng lặng, thanh quang xuất phát, mắt sáng mặt tươi, càng ngày càng giải bỏ nghiệp tâm, diệu thâm thức pháp, tức là hiểu được đường đi của chính mình trong lúc nhập định chẳng còn bơ vơ và khổ đau nữa. Kệ: Thức hồn chẳng còn cảm bơ vơ khổ Ổn định tâm hồn định thức vô Lục tự quang khai tâm ý đẹp Sửa mình tiến hóa niệm Nam Mô.	Ngày 23 tháng 04 năm 1992 4) Hỏi : Người tu mà còn trách người khác thì sao? Đáp : Thừa, người tu mà còn trách người khác, là thức hòa đồng chưa mở để mình xét việc làm của chính mình có đúng hay không? Đối với người mở thức hòa đồng thì luôn luôn hướng về lợi ích chung, ngược lại thức hòa đồng chưa mở thì chỉ nung nấu sở thích của chính mình mà thôi, thì mỗi mỗi sẽ bị nghịch lại chính mình, kích động khó ăn khó ngủ. Người chơn tu thì phải luôn luôn giữ hòa khí để khai thông mọi việc hướng thượng phân giải chứ không ôm chấp một chiều, làm tổn hại khối óc. Kệ: Việc đời ôm chấp khổ tâm đau Trí tuệ khai thông giải trước sau Phá chấp giải mê là tự tiến Về không thanh nhẹ rõ nhiệm màu.

Ngày 24 tháng 04 năm 1992

5) Hỏi : Bé đi xe một đêm dài đến hai giờ khuya mới đến nhà, Bé có mệt không ?

Đáp : Thưa, Bé cảm thấy một giấc thiền trên xe, càng khỏe hơn, vui vẻ đến nơi rất bình an, cảm thấy Trời Đất cấu tạo xác Bé rất tinh vi, cộng với khối óc hướng thượng, lúc nào cũng cảm thấy đang sống vui với Trời Phật, ngồi xe ngồi thuyền cũng vậy đó thôi. Sự sáng tạo quân bình của Nhơn sinh đã tạo thành một ý lực, hỗ trợ cho sự cảm thức tâm linh, là vô cùng và bất diệt, nhìn lại đầu đầu cũng đang phục vụ cho tâm linh tiến hóa. Làm người hiểu được điều này lại càng vui, cảm thức rõ rệt, loài người là ánh sáng trên mặt đất, tìm đủ mọi phương phục vụ thể xác và tâm linh.

Kệ:

Cơ duyên xét rõ hành trình tiến
Cảm thức vô sanh lại nối liền
Gay gắt tình đời duyên tận độ
Thiền tâm vẫn tiến vẫn Nam Mô.

Ngày 25 tháng 04 năm 1992

6) Hỏi : Mặt đất này số người càng ngày càng đông, mưu lợi giành ăn cho đến lúc nào mới yên ?

Đáp : Thưa, sự sống và sự hiện diện do nhu cầu của mặt đất, tận dụng nhơn loại để khai thác mặt đất, tùy theo lòng tham và ước vọng sự sanh tồn của nhơn sinh, đều có sự quy định sự đến và ngày đi, tự thanh lọc qua cuộc thanh lọc, theo trình độ nhơn duyên mà tiến hóa không ngừng nghỉ, trừ phi những người nào quyết tâm hướng về giải thoát thì mới bớt được nhiệm kỳ lưu trú tại mặt đất này. Học từ bi mà tự khai mở lượng từ bi thì mới cảm nhận được sự hòa bình của nội tâm, thâm tu tiến, thì mới không còn tranh chấp cuộc sống hiện tại.

Kệ:

Biết Trời biết Phật lại càng yên
Giải thoát quy y giải nỗi phiền
Căn cội rõ ràng duyên đạt thức
Bình tâm nhập định tự mình xuyên.

Ngày 26 tháng 04 năm 1992

7) Hỏi : Khả năng mãnh lực của đồng tiền lôi cuốn mọi người tại mặt đất là sao ?

Đáp : Thưa, nó là một khả năng nhìn nhận bởi loài người, lôi cuốn lòng tham của mọi người bất cứ lúc nào biến thể của nó là xây dựng lòng tham của mọi người, càng ngày càng xa lìa sự sống thiên nhiên và tự nhiên, tạo dục ích kỷ và ác ôn. Ngay trong gia đình cũng gặp phải sự kích động và phản động của đồng tiền, còn người tu thiền thì ý lực giải thoát càng ngày càng mạnh hơn, tự nó xa lìa sự lôi cuốn của tiền tài danh vọng, mà sống thật với chính mình hơn.

Kệ:

Trở về thực chất thiên nhiên hưởng
Chẳng còn sân si lại mở đường
Ý lực vô sanh đồng chuyển thức
Trong không lại có vẫn yêu thương.

Duyên Lành Ngộ Đạo

Duyên lành ngộ đạo thành tâm tiến
Hành pháp thường xuyên tạo phước duyên
Tự giác tâm hiền quy chánh pháp
Hành thông minh cảm hợp duyên tiền

Mình duyên lành ngộ đạo là mình được nhẹ một phần nào, mình mới nghe đạo lý mới hiểu. Mà đối với người ác trước nặng nề, họ nghe tới cái đạo là họ ghét, họ không có thích mà chính mình trước kia cũng vậy nữa.

“Duyên lành ngộ đạo thành tâm tiến”: Lúc đó, mình hiểu rõ rồi, mình nắm vững để mình nghiên cứu cái chuyện của mình để tiến giải lên.

“Hành pháp thường xuyên tạo phước duyên”: Khi mà, chúng ta nhận định cái pháp này có thể dẫn tiến cho chúng ta được sáng suốt thêm thì chúng ta phải thường xuyên để hành pháp lúc đó nó tạo phước duyên. Tại sao khi tôi tu rồi có phước, có duyên? Khi mà ổn định, khi sáng suốt rồi tự nhiên cái hiền nó tới với mình và cái dữ nó phải xa lánh. Đó, cái phước duyên nó vậy.

“Tự giác tâm hiền quy chánh pháp”: Khi mà bạn tự giác rồi thì bạn mới thấy là cái chánh pháp giá trị nó ở đâu. Thì trong lúc mà đạt tới chánh pháp, người tu bên Vô Vi rồi thì nước miếng không bao giờ lạt và không đắng nữa, nó chỉ ngọt luôn và nó thơm, nó nhẹ nhàng trong cái lúc thiền giải.

“Hành thông minh cảm hợp duyên tiền”: Là mình hành thông rồi, rồi mình biết được cái tiền kiếp ở đâu đến đây, rồi sẽ về đâu? Thì chúng ta thường thường ở đây nhắc nhở rằng cái phần hào quang không động ở bên trên hóa sanh muôn loài. Thì bây giờ chúng ta hiểu được, chúng ta có cái sáng mà chúng ta hiểu được cái phần sáng ở bên trên rồi, chúng ta mới hành thông được, khi mà tự thoát được khỏi bộ đầu là hành thông. Rồi cái hào quang thanh điện của chúng ta hòa hợp thanh điện của đại hồn ở bên trên, lúc đó mới cảm hợp duyên tiền, biết mình chắc chắn sẽ trở về nơi ngôi vị đó và đại giác, hiểu tất cả ở sau này. Thành ra chúng ta an tâm cứ tu mãi để tiến tới, chớ không phải tu rồi hoang phí không có gì. Tu, chúng ta hướng thượng rồi chúng ta thấy chúng ta có tất cả. Nhiều người tu còn so đo với người đời, so đo với bạn đạo thì thấy mình

không tiến. Nhưng mà mình tu, mình hướng thượng để tìm cái ánh sáng thì mình thấy càng ngày càng tiến, mà tiến mãi. Trong cái sự sáng có nhiều giới, nhiều lớp, nhiều tầng chứ không phải tôi thấy sáng là được đâu. Có người thấy sáng thấy mây, có người thấy sáng thấy màu sắc, rồi có người đi tới tới cùng không thấy sáng nhưng mà sáng. Nói tới tại sao không thấy sáng nhưng mà sáng, là trong đó vừa động là nó biết hết rồi, nó hiểu. Đó, nó hiểu cái quyền năng của tạo hóa, đó là hào quang, mà muốn bật sáng nó là sáng, nhưng mà ngồi hỏi nó có thấy sáng, không thấy sáng, mà động tới nó là nó hiểu. Cái đó là cái khối hào quang.

Chúng ta tu như ông Tư đã nói là Hắc Bì Phật. Chúng ta tu đến lúc mà chúng ta có thể thâm và phóng được ngũ hành chính trong cơ tạng của chúng ta. Chúng ta mới ổn định và không có bị những cái chuyện nguy hiểm ở sau này.

Duyên tiền quy định thâm niên
Nay đà tái ngộ tâm hiền giao duyên

Duyên tiền, tiền duyên của mọi người trong sự sáng suốt phân ly xuống thế gian chúng ta đi xa đại hồn bên trên, xuống thế gian biết bao nhiêu trăm năm, biết bao nhiêu ngàn năm nay đã tái ngộ. Gặp được cái pháp Vô Vi này là tái ngộ thì chúng ta phải tu để giao duyên đi lên bên trên, cái phần nhẹ nó hóa giải để tiến lên bên trên.

Đổi trao trao đổi liên liên
Tâm hiền cởi mở pháp duyên ra đời

Đó, chúng ta tu, càng tu thì nó trao đổi liên liên. Thấy một giờ thiền các bạn nhiều khi thay đổi rất nhiều. Nhiều người ngồi thấy này, thấy kia, thấy nọ mà trở về hỏi gì, nó quên, nó nói tôi thấy sướng nhưng mà tôi quên, tôi thấy nhiều lắm nhưng mà không biết chuyện gì. Nó thay đổi liên liên, nó trao đổi tiến hóa liên liên.

“Tâm hiền cởi mở pháp duyên ra đời”: Lúc đó, cái tâm của chúng ta được cởi mở rồi thấy chúng ta ngoài cái này còn có một cái cõi sáng suốt hơn nữa, vô cực vô biên. Cái pháp duyên nó về với chúng ta,

nó ra đời với chúng ta và trong tinh thần xây dựng cõi mở để sửa đổi nội tâm và nội tạng của chúng ta.

Cảm minh nguyên lý Đất Trời
Hư không là chánh là đời yên vui

Khi mà chúng ta hiểu cái nguyên lý của Đất Trời thì hư không là chánh là đời yên vui. Đó, tại sao hư không là chánh? Thì tất cả chúng ta đang nói chuyện đây thì rốt cuộc cái bên trên sáng suốt đó là cái hư không, mắt phàm không thấy. Đó, cho chúng ta phần sáng suốt để đàm đạo và nghiên cứu và giải lý để tự mình. Đó, thì bây giờ bên trong chúng ta cũng có hư không. Mỗi tế bào các bạn mà không có sự hư không chuyển hóa làm sao có sự sống. Thì chúng ta thử đẩy trong khắp kín đi, nó phải hư hết. Nhưng mà có hư không hòa cảm với nhau thì bên trong bên ngoài chúng ta cũng hư không, mà chính ta cũng là hư không thì chúng ta thấy đó là chánh, mà chúng ta lúc nào cũng thanh tịnh. Khi mà động các bạn cứ tưởng bên trong tôi cũng hư không, bên ngoài tôi cũng hư không, chính tôi cũng hư không, tôi là chơn lý thì các bạn ngồi thiền rất nhẹ nhàng, không có bị động loạn nữa. Còn nếu mà các bạn so đo tính toán việc này, việc kia, việc nọ, các bạn chưa thông cảm được hư không, cái luồng điện mình còn nặng thì trong giờ thiền nó vọng động và cầu xin đủ thứ. Rốt cuộc khỏi cầu xin các bạn tiến về hư không, không động rồi thì tất cả đều là ứng chiếu cho các bạn hết.

Dầu cho chuyển hóa các mùi
Tâm ta giữ vững yên vui đời đời

“Dầu cho chuyển hóa các mùi”: Khi mà, các bạn cảm giác được hư không thì các mùi đó cũng sẽ trở về hư không như bạn. Đó, khi mà ngồi thiền các bạn chỉ thấy hư không, không có gì hết thì tâm ta giữ vững yên vui đời đời, không có gì chuyển động được nội tâm chúng ta. Sự ác trước thù hằn này kia, kia nọ, nó phải tiêu diệt. Bởi vì, nó ồn ào rồi nó phải trở về hư không, mình hiểu rõ rồi mình không có nghĩ cái chuyện mà sân hận nữa, mà bây giờ mình nghĩ về hư không thì tự nhiên nó hóa giải những cái hành động đó.

Càn khôn vũ trụ sáng ngời
Chuyển hòa các giới nơi nơi hợp hòa

“Càn khôn vũ trụ sáng ngời”: Nó bình thản trong cái không mà có, mọi người đều dùng mắt thịt cũng thấy được. Nhưng mà chúng ta tu về thanh điển bộ đầu nó càng thấy cái sáng nó lạ lùng hơn thế gian nữa.

“Chuyển hòa các giới nơi nơi hợp hòa”: Thì đó cái càn khôn vũ trụ mà nó để cơ hội cho con người đi tiến tới hòa giải và tự tiến. Đó, thì bây giờ người nào không hưởng cái thanh khí điển, mà muôn loài vạn vật đều nhờ thanh khí điển mà sống. Thì cái đó khi mà nó càng ngày càng sống sâu sự động loạn rồi nó thức giấc chỉ có hơi thở cuối cùng của tôi thì nó thấy rõ là càn khôn vũ trụ đã làm việc cho nó thì nó phải hợp hòa với các nơi.

Tình thương cao cả thật thà
Giúp người lâm nạn tự hòa tiến lên

Đó, cái càn khôn vũ trụ luôn luôn cũng có tình thương cao cả thật thà và giúp đỡ cho nó hằng ngày, hằng giờ, hằng phút từ hơi thở nó, từ lỗ chân lông xuất phát cũng là hơi thở của nó đều giúp đỡ trong tinh thần cao cả. Dù cho nó hung hăng phản lại nhưng mà vẫn truyền cho nó. Vô Vi là làm việc cho tất cả.

“Giúp người lâm nạn tự hòa tiến lên”: Giúp cho nó càng ngày, càng mở, càng tiến.

Mọi điều sáng suốt bên trên
Hòa đồng tự tiến mới quên thế tình

Bởi vì, mọi điều sáng suốt bộ đầu của các bạn càng ngày càng mở rồi, các bạn cứ theo cái đó đi, ở dưới này nó có bành trướng có phá cái gì, các bạn cũng không cần biết. Bởi vì, sau này nó phải quy nguyên, chủ nhơn ông tu thì tất cả ở dưới sẽ phải tu.

“Mọi điều sáng suốt bên trên”: Chúng ta cứ tiến hóa theo cái đà tiến sáng suốt ở bên trên.

“Hòa đồng tự tiến mới quên thế tình”: Lúc đó chúng ta chỉ tiến theo phần sáng suốt bên trên thôi. Ở dưới ai làm gì có động cũng không ăn chung gì hết.

Tiến lên tự đạt giúp mình
Trở về quê cũ quang vinh đời đời

Mình tiến lên tự đạt, mình thấy rõ rồi ta đã thoát khỏi miệng giếng rồi và ta đi lên trên, càng đi thì càng thấy tự do, càng đi thì càng thấy hạnh phúc, càng đi thì càng thấy tự tiến giải.

“Trở về quê cũ quang vinh đời đời”: Quê cũ là chỗ hư không, không động, chúng ta trở về đó mới thấy cái sự quang vinh đời đời.

Bình tâm tự tiến tự rời
Nơi nơi động loạn hợp thời chuyển khuynh

Chúng ta bình tâm tự tiến tự rời, tự xuất phát từ đời qua đạo thấy rõ ràng.

“Nơi nơi động loạn hợp thời chuyển khuynh”: Chúng ta có xuông thế gian, trong tâm chúng ta có động loạn gì, chúng ta cũng chuyển về lên sự thanh cao. Trong tâm chúng ta nó nhắc nhở những điều ác trước chúng ta chỉ nghĩ về cái chuyện thanh cao ở bên trên thì nó chuyển khuynh. Bởi vì, không phải chúng ta đuổi nó đi, nhưng mà chúng ta xây dựng và mở tiến cho nó để tương đồng trở về với chúng ta, chúng ta không có kẻ thù trước mắt và chúng ta không có áp chế lục căn lục trần ở bên trong mà chúng ta chỉ diu dắt và để tiến giải lên.

Diễn thanh giúp họ giúp mình
Duyên tình Trời đất đẹp xinh hơn người

Cái diễn thanh giúp họ giúp mình. Khi mà mình có hành động sáng suốt nhẹ nhàng thì có ảnh hưởng rất cao quý với người ta và giúp được mình nữa để tiến hóa.

“Duyên tình Trời đất đẹp xinh hơn người”: Bao la quảng đại của Trời đất, bao nhiêu người phá khuấy và thù hằn Trời đất làm đủ thứ bất chánh nhưng mà Trời đất vẫn được đẹp xinh hơn người và vẫn từ bi hỉ xả và giúp đỡ cho người tiến hóa, không bằng cách này cũng là bằng cách kia, không bằng cách kia cũng bằng cách nọ đều là tiến hóa hết thấy.

Tâm không tự xét tự cười
Người người tại thế vui tươi tự hào

Lúc đó, mà chúng ta đi đạt cái tâm không rồi thì mình thấy vui vẻ. Rồi người nào cũng đạt như vậy thì tôi thấy người nào cũng tự hào. Chính mình đã làm cho mình sáng suốt và mình đã cởi mở cho mình, mình biết xây dựng lấy mình, mình biết sự tiến hóa ở bên trên là cao cả vô cực vô biên, là đường tiến không bao giờ ngừng trong tâm khảm của chúng ta.

Cho nên, chúng ta phải tiến mãi lên đó để giải quyết nội tạng của mọi người trong cái bài ôn cuối cùng và lãnh được cái bản thể con người đây là cái bài ôn

cuối cùng. Ở trong đó nó có tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục đầy đủ hết trội. Và chúng ta có thể hóa giải cho nó tiến tới không động sáng suốt. Đó, mọi giới muốn hóa giải phải đem lên, phải nâng cao nó lên, đưa nó lên. Chớ không bao giờ đánh đổ nó, nếu đánh đổ nó chừng nào nó vọng động nhiều chừng nấy.

Cho nên, chúng ta ở trong tinh thần xây dựng và đưa nó lên thì tất cả đều quy y về chơn trạng, thì nó mới đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu được, hòa đồng mọi giới được, chúng ta áp chế nó làm sao nó tiến được. Chính bản thân chúng ta, nhiều khi các bạn sân nộ, các bạn muốn dẫn cái con sân đó, đâu có được.

Cho nên, các bạn tìm hiểu cái sân và hóa giải cái sân đó, rồi đưa nguyên lý của cái sân đó là tìm hiểu ra cái chân lý, tại sao tôi sân? Tôi sân vì lúc đầu tôi thiếu sáng suốt, tôi mới rước cái sân đây. Rồi bây giờ, vô bản thể tôi, bây giờ tôi tu để tôi hóa giải cái sân là tôi phải đem sáng suốt vô nhiều hơn là cái sân khác nữa, thì tất cả những cái sân đến với tôi, tôi không có nghĩa lý gì. Nhưng mà tôi chỉ đem phần thanh diễn để hóa giải cái sân thì đại đa số chiếm cái ánh sáng, nó chiếm thì bóng tối nó phải tiêu tan. Và phần thanh của bóng tối đó, nó phải lưu luyện và tiến hóa theo chơn diễn của mình để chiếu hóa cho nó.

Cho nên, trong đó có nhiều bạn tu gặp phải những cái nghịch cảnh thấy mình bất ổn nhưng mà đó là bài học cho các bạn. Bởi vì tại sao? Khi các bạn nguyện đó là các bạn muốn đi tới đắc đạo. Các bạn nguyện đó muốn đi tới sự thanh cao, mà bây giờ trong này nó động loạn một chút mà các bạn dẫn không được, hay là giải không được. Cái đó cũng chưa có tiến hóa được.

Cho nên, các bạn chỉ chủ trương là giải, nay không được thì mai, mai không được thì một. Chỉ sự kiên trì của tôi, tôi bây giờ nhờ cái tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục đó nó mới dạy cho tôi học cái nhẫn. Và tôi học hết cái khóa nhẫn này, rồi tôi mới tiến tới từ bi. Tiến tới từ bi rồi thì cái trí tôi mới được trau dồi, sửa đổi với mọi người và tôi mới dừng cảm chấp nhận bất cứ một cái gì. Chính tôi đã làm sai và tôi phải dẫn giải để tiến hóa, tôi quyết định lấy sự sáng suốt của mọi giới.

Đó, cho nên cái pháp này nó phải đi từ từ như vậy, chớ các bạn nôn không bao giờ tu được, và bạn nôn thì bạn sẽ tự làm cho bạn sa ngã mà thôi. Chớ cái chuyện ở đây là chỉ tu, tự tu tự tiến, mình không có lệ thuộc bởi ai. Người đời thì chúng ta mượn cái

nguyên lý của Trời đất làm sức khỏe. Còn người đạo chỉ lo sửa tánh. Mà cái tánh đó càng ngày càng dồn dập cái xấu xa của bạn sẽ được tăng gia cho bạn thấy rõ, minh tâm kiến tánh rồi bạn mới sửa bạn được. Còn nếu bạn không chịu sửa bạn làm sao bạn tiến hóa được.

Cho nên, muốn sửa phải thế nào? Cho nên, chúng ta có pháp Nam Mô A Di Đà Phật là niệm cái sáng

suốt, nhiều chừng nào thì nó mới thay đổi cái tối tăm trở về sáng suốt, dịu dặt trong tinh thần xây dựng của tình thương và đạo đức. Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy –
Sài gòn ngày 27/11/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo các tin tức về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp và các thông tin khác như sau:

1. Quý bạn đạo muốn tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011, xin vui lòng ghi danh sớm với chúng tôi để được ưu tiên giữ phòng Deluxe.
2. Phiếu Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 được kèm theo đây hoặc lấy xuống từ website: www.voviphatphap.org
3. Lệ phí Đại Hội xin gửi về cho trường ban ghi danh vùng mình. Bạn đạo ngoài Hoa Kỳ muốn chuyển tiền thẳng (wire transfer) vào trương mục của Đại Hội, xin liên lạc với chúng tôi ở email voviduahanhdaophap@gmail.com để biết thêm chi tiết. Ngày đóng trọn lệ phí là ngày 20/3/2011.
4. Chúng tôi đã gửi đến các bạn đạo tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010 (3) bộ đĩa:

- 1) Chơn Kinh – Audio, MP3.
- 2) Di Chúc Đức Thầy – DVD.
- 3) Duyên Nghiệp 2009: Hành Trình Thầy về Việt Nam – DVD.

Bạn đạo nào đã tham dự Đại Hội mà chưa nhận được xin vui lòng liên lạc với Ban Tổ Chức qua email ở cuối thông báo.

5. Những bạn đạo khác muốn nhận (3) bộ đĩa trên xin gửi tên họ và địa chỉ cùng số lượng cần về Ban Tổ Chức qua email ở cuối thông báo. Mọi phát tâm đóng góp xin ghi trả cho **Vo Vi Friendship Association of New York** và gửi về địa chỉ:

VoVi Friendship Association of New York
118 Pheasant Circle
Bentwood, NY 11717

6. DVD Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010 sẽ được gửi đến các bạn đạo đã tham dự sau ngày đầu năm 2011.
7. Xin quý bạn giúp chuyển email hoặc thông báo các thông tin này đến các bạn đạo vùng mình.

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
voviduahanhdaophap@gmail.com

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách

1. Ông Bà Lao Sĩ Kỳ	\$50 USD
2. Hưng & Thành (Quê Hương 4 Mùa)	\$20 USD
3. Thiền Viện “ <i>Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới</i> ”	\$100 USD
4. Nguyễn Minh Thuận	\$100 USD
5. Nguyễn Cửu Quỳnh Trang	\$5,000 USD

Thành thật cảm ơn sự đóng góp của quý bạn.

Kính Thưa,
Ban Kinh Sách
kinhsachvovi@gmail.com

TRÊN NẸO ĐƯỜNG THIỀN

Trên nẻo đường về nguồn cội đặng đặng xa xôi, Ý LỰC là cái quyết định nhất của người thực tâm tu học.

Ý lực là ngọc sáng soi đường khi mình lạc trong cơn tăm tối, nó soi rọi một hướng đi bất khả thay đổi, lúc nào cũng hằng hữu trong hành giả, cũng chính nhờ ý lực mà khi công phu tham thiền nhập định giúp cho dễ đạt trạng thái nửa mê nửa tỉnh và nhờ thế, phần hồn mới nương theo **điền lực** mà xuất về **trung tâm sinh lực** **càn khôn vũ trụ để dẫn lễ Đức A Di Đà**.

Mượn vào nỗi khổ của cuộc đời mà làm miền hạnh phúc của chơn tâm. Có khổ mới biết cảm thông với cái khó của người, từ đó lòng từ bi bắt đầu lộ diện, không còn dám phê phán bất kỳ người nào, chỉ âm thầm nhẫn nhịn tu tiến.

Nếu muốn thật sự tu hành phải trụ niệm Lực Tự Di Đà ở trung tâm đỉnh đầu thường xuyên, để luồng điền Đức Di Đà chiếu rọi giúp cho phần hồn được sáng suốt hơn; và lại **trong lúc khổ mà còn kiên trì niệm Phật** thì con đường tu mới thật sự có giá trị, vì đã tự vượt lên chính mình, tự chứng minh sự dứt khoát của mình.

*Đạo đời hai nẻo kết giao tình
Trung đạo một đàng ngộ tánh linh
Vui khổ thế nhân thời bỏ lại
Âm thầm niệm Phật tự mình mình.*

Tác giả: TSP

KHỨ TRƯỚC LƯU THANH

Tác giả: Khương bửu Võ

1. TRUYỀN PHÁP/HÀNH PHÁP.

Trong một buổi vấn đạo với Đức Thầy tại thiền đường Culver City (Los Angeles) vào khoảng năm 1980 hay 1981, tôi có hỏi như sau:

“Kính thưa Thầy, theo con thấy, có hai cách để thuyết phục người ta cho hiệu quả: hăm dọa hoặc dụ dỗ. Muốn bán sách thuốc, mình đem bệnh tật ra hăm dọa. Muốn bán kinh sách, mình đem Thiên Đàng ra dụ dỗ. Thầy có thể cho con biết điểm yếu nhất của con người là gì, **con sẽ dựa vào đó để thuyết phục người ta thiền** theo pháp của mình vì bình thường kêu tu, không ai chịu tu?”

Đức Thầy lắc đầu trả lời:

“**Điểm yếu nhất của con người là sự tối tăm.** Tôi hành cái pháp này lâu rồi, cái cục của tôi đã giải được. Cái cục của bạn thì còn nguyên, đi về rỗng hành cho nhiều, giải ra bớt thì mới nói đến chuyện kêu người khác tu”.

2. TU NHẤT KIẾP NGỘ NHẤT THỜI

Đức Thầy kể câu chuyện sau đây tại thiền đường Culver City vào khoảng năm 1980/1981 để khuyên bạn đạo đừng bao giờ bỏ tu nửa chừng:

“Có một anh nọ đến xin học võ với một ông thầy rất giỏi. Ông thầy dạy người đệ tử mỗi ngày chỉ vào rừng dùng hai bàn tay vuốt các thân cây trong rừng.

Người đệ tử nghe lời thầy ngày ngày vuốt các cây trong rừng. Được một thời gian khá lâu, năn nỉ thế nào ông thầy cũng không chịu dạy một thế võ, người đệ tử bèn xin thôi học, trở về quê.

Trên đường về quê, người này thấy một con trâu nổi cơn điên rượt chém mọi người. Anh nổi lòng nghĩa hiệp, đến chụp hai sừng trâu giữ lại. Nào ngờ, anh chụp quá mạnh, hai sừng trâu bị rơi ra. Thì ra, anh đã có một nội lực thâm hậu, kết quả của những ngày vuốt các thân cây trong rừng.

Anh bèn chạy trở lại chỗ cũ tìm sư phụ để xin tiếp tục thụ huấn. Nhưng ngôi lều vắng ngắt, sư phụ đã bỏ đi từ lâu.”

Giải thích: Tu Vô Vi là moi trước ra giải, do đó, lúc nào cũng thấy trước. **Phải kiên trì giải hết trước mới thực sự thanh tịnh và sáng suốt.**

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 4 năm 1972

Đa cảm thế tình tâm trí nặng
Tiến không nên tiến chẳng thăng bằng
Hỏi ai đã tạo thành thân dục
Chí khí hùng anh tiến thượng tầng

Quyết tâm khai triển góp phần
Dựng xây tự mở thượng tầng trí tâm
Vượt qua thế cảnh thì thâm
Tránh cho kỳ được cõi lầm cõi sai
Tự lo chuyển tiếp an bài
Thượng ngươn thanh khí giúp ngài tiến thân
Chớ lo thế sự bần thần
Góp phần chẳng có khó lần tiến tu
Ngoài ta có cảnh phân bù
Có đường thiện ác có dù che thân
Tiến lên xét rõ phước phần
Căn nào quả nấy phải cần dựng xây
Khổ trong cảnh khổ đêm ngày
Tham sân lẩn quẩn thân này bất an
Phước ta ở tại thiên đàng
Nạn là tại thế gian nan đủ điều
Tu thời am hiểu mình nhiều
Chính mình sai lạc nhiều điều lạc sai
Cảnh trời nói rộng thanh đài
Ta không tiến tới vậy ai giúp mình?
Cam go cứ giữ thế tình
Ngày kia thân hoại vậy mình là ai?
Mau mau tự tiến thiên đài
Âm dương tương hội hồn ngài chứ ai?

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên